

- ται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἡ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. Ἐν ταύτῳ, ὅτι τὴν οἰκονομίαν, ὅτε ἄνθρωποι, τότε καὶ ἄγγελοι διὰ τοὺς ἀνθρώπους ἔγνωσαν. 898.
- ΚΑ'. Πάτερ, εἰ δυνατόν, παρελθέτω τὸ ποτήριον τοῦτο· καὶ περὶ τοῦ, Σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης· καὶ, Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνα τί με ἐγκατέλειπες; καὶ, Περιλυτός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου μέχρι θανάτου. Καὶ περὶ τοῦ δακρῦσαι ἐπὶ Λαζάρῳ καὶ κοπιάσαι, καὶ προσεύχασθαι, καὶ πεινῆσαι, καὶ ὑπνώσαι, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ἐν ταύτῳ, ὅτι μετ' αὐτοῦ ἦν ὁ Πατὴρ καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα. 900.
- ΚΒ'. Οὐδεὶς οἶδε τὴν ἐσχάτην ἡμέραν οὐδὲ οἱ ἄγγελοι, οὐδὲ ὁ Υἱός. 916.
- ΚΓ'. Ὅτι οὐδεὶς Θεός, εἰμὴ εἷς. Καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶ λεγόμενοι θεοὶ, εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ γῆς, ὥσπερ εἰσὶ θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί· ἡμῖν δὲ εἷς Θεός ὁ Πατὴρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα· καὶ εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα. Ἐν ταύτῳ, ὅτι ὁ Θεός οὐ πρωτεύει τοῦ ὁ Κύριος, ἀλλ' ἀμφοτέρω ταῖς τρισὶν ἀρμόζει ὑποστάσεις· πολλάκις δὲ καὶ προτάσσεται τὸ ὁ Κύριος τοῦ ὁ Θεός. 921.
- ΚΔ'. Περὶ τοῦ Ἑλλήνας πρὸς τὴν ἰδίαν πλάνην νοεῖν τὸ, Εἴ τινές εἰσὶ λεγόμενοι θεοὶ, εἴτε ἐν οὐρανῷ, εἴτε ἐπὶ γῆς. 936.
- ΚΕ'. Δόξασόν με σύ, Πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ, ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. 940.
- ΚΖ'. Ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ. 941.
- ΚΖ'. Μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. 941.
- ΚΗ'. Περὶ τοῦ ἀνευ τοῦ Υἱοῦ μὴ δεδωρῆσθαι κατ' ἐνίους τὰ πρὸ τῆς ἐν κόσμῳ παρουσίας αὐτοῦ χαρίσματα. 944.
- ΚΘ'. Περὶ τοῦ, αἰτούσῃ τῇ μητρὶ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου, ὥστε καθεσθῆναι ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἀριστερῶν ἐν τῇ μελλούσῃ κρίσει τοὺς δύο αὐτῆς υἱούς, εἰπεῖν τὸ, Οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ Πατρὸς. 945.
- Λ'. Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. 949.
- ΛΑ'. Ἐτοιμάζου τοῦ ἐπικαλεῖσθαι τὸν Θεόν σου Ἰσραήλ· διότι ἰδοὺ ἐγὼ στερεῶν βροντὴν, καὶ κτιζὼν πνεῦμα, καὶ ἀπαγγέλλων εἰς ἀνθρώπους τὸν Χριστὸν αὐτοῦ. 949.
- ΛΒ'. Περὶ τῶν λεγόντων· Πάντα διὰ τοῦ Υἱοῦ ἐγένετο· εἰς πάντα οὖν ἔστι καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα. 957.
- ΛΓ'. Περὶ τοῦ τὸν Χριστὸν εἰρηκέναι· καὶ πῶς Δαβὶδ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ καλεῖ αὐτὸν Κύριον λέγων· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου; 957.
- ΛΔ'. Περὶ τοῦ, Οὕτω γὰρ ἦν Πνεῦμα ἅγιον, ὅτι Ἰησοῦς οὕτω ἐδοξάσθη. 960.
- ΛΕ'. Περὶ τοῦ γράφειν· Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις· ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας οἶδε, τί τὸ φρόνημα τοῦ Πνεύματος, ὅτι κατὰ Θεὸν ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων. 961.
- ΛΣ'. Αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ αἰώνιος, ἵνα γινώσκωσιν σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν· καὶ πάλιν· Πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν; καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε· Οὐκ εἶπε δὲ, φησὶν. Καὶ εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα. 965.
- ΛΖ'. Οὐδεὶς γινώσκει τὸν Πατέρα, εἰμὴ ὁ Υἱός· οὐδὲ τὸν Υἱὸν τις ἐπιγινώσκει, εἰμὴ ὁ Πατήρ. Καὶ πρὸς τοὺς λέγοντας· Ἐρευνᾶν τὸ ἅγιον Πνεῦμα τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐσθ' ὅτε ἀγνοοῦν. 968.
- ΛΗ'. Περὶ τοῦ ἀφορίζειν αὐτοὺς μόνῳ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι τὸ ὄνομα τοῦ Παρακλήτου· λέγειν δὲ, ὅτι καὶ ἀπεστάλη παρὰ τοῦ Υἱοῦ. Καὶ περὶ τοῦ καὶ τὸν Υἱὸν ἀπεστάλθαι παρὰ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἐν ταύτῳ καὶ περὶ Μοντανου. 972.
- ΛΘ'. Περὶ τοῦ, Ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, κρᾶζον· Ἀββᾶ, ὁ Πατήρ. 977.
- Μ'. Πρὸς τὸ εἰπεῖν τὸν Υἱὸν περὶ τοῦ Πνεύματος· Ἐκεῖνός ἐμε δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. 981.
- ΜΑ'. Περὶ τῶν Μοντανιστῶν οὕτως· Ὅτι τὸν αὐτὸν λέγουσιν εἶναι Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Παράκλητον. Ὅτι λέγουσι Μοντανὸν ἐσχηκέναι τὸ τέλος τοῦ Παρακλήτου. Ὅτι λέγουσιν· Ὑμεῖς, φησὶν, οὐ πιστεύετε μετὰ τὴν ἐν κόσμῳ ἐπιδημίαν τοῦ Δεσπότητος γεγενῆσθαι προφῆτας. 984.
- ΜΒ'. Περὶ παραινέσεως. 989.